

høre til de særlige Anliggender. Derfor dette skal sies, saa mener jeg dog ogsaa, at Rigsdagen ikke alene er berettiget, men forpligtet til i Finantsloven at gjøre „Overslag“ over denne mulige Udgift, saavel som over enhver anden.

S. Sage: Det forekommer mig ikke, at det har nogen væsentlig Betydning, enten man antager det af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) stillede Forslag eller det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag, thi vi handle under alle Omstændigheder i mine Tanker iblandt denne Gang. Der er ikke Tale om i dette Tilfælde at kunne tage Beslutning over „Overslag“ som dem, Grundloven fordrer. I saa Henseende er jeg ikke ganske enig med min ærede Ven her ved Siden (Monrad). De Overslag, man i andre Tilfælde vedtager, have ialfsid en ganske anden Sikkerhed end det ubestemte Overslag, som vi her en bloc skulle vedtage. Naar man f. Ex. tidligere til Krigsministeriet har voteret en vis Sum, saa er det ganske vist, at denne Sum maaskee meget væsentlig maatte modificeres efter Priserne og deslige, men man havde dog det Materiale, som det overhovedet er muligt at staae tilveie for at sælde en Dom. Jeg troer tillige, at det, der væsentlig maa tages i Betragtning og som gjør, at man ikke skal lægge saa overordentlig stor Vægt paa denne Afgjørelse, er, at det sandsynligviis er den eneste Gang, vi komme til at tage en Beslutning af denne Natur. For Fremtiden maa vi nemlig vente, at Rigstraadet, der skal erklære sig over toaarige Budgetter, har taget sine Beslutninger, som altsaa blive veiledende for Rigsdagen. Det er det, vi mangle i dette Tilfælde. Naar nemlig Fællesbudgettet er vedtaget, og det deraf efter Overslag fremgaaer, hvad enhver enkelt Landsdeel skal bidrage til det Fælles, ved Siden af sine særlige Udgifter, saa er det aldeles i sin Orden, at den Sum, som saaledes fremkommer, opstilles og fastholdes bestemt i Finantsloven. I dette Tilfælde derimod kunne vi ikke have en saadan Veiledning. Om man derfor end opstiller en Sum, saa maa vi Alle erkende, at den er aldeles usikker; den er aldeles uberegnelig, og vi ere

ikke paa nogen Maade Herrer over den. Naar nemlig Regjeringen og Rigstraadet ere enige om en Finantslov, saa ere vi nødsagede til, om end vort særlige Bidrag til Fællesudgifterne betydelig maatte overstige det Beløb, vi her have voteret, at boie os for Afgjørelsen. Vi kunne ingen Forandring foretage heri, thi det bliver uden videre fordret af os; vi have kun at afgjøre, hvorledes vi ville staae tilveie, og det synes mig derfor, at den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) heller ikke burde lægge saa stor Vægt paa, at hans Forslag nu gaaer igjennem, da det unegtelig er aldeles rigtigt, som nys bemærket, at Grundloven fordrer, at der i Finantsloven skal findes „Overslag“ over Indtægterne og Udgifterne, og naar vi altsaa her opstille et Overslag, som vi Alle maae erkende for at være temmelig løst, men gjøre det for at fyldestgjøre Grundloven, i den sikke Forventning, at dette Spørgsmaal ikke oftere vil opstaae, saa seer jeg ikke, at der kan være nogen stor Ulempe derved.

Indenrigsministeren: Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler bemærkede om, at der ikke er nogen væsentlig Forskjel mellem det af Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) og det af Udvalgets Fleertal fremsatte Forslags første Deel. Det er ganske rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) yttrede, at Ordene i Grundloven af 5te Juni fordrer et Overslag, og at saaledes Ordet taler for, at det skal fremstilles i Finantsloven her, hvortil Regjeringen ogsaa har holdt sig, men det er ligesaa sikkert, at den Usikkerhed, som her foreligger med Hensyn til at gjøre et Overslag, er af en ganske anden Natur end den, der foreligger i alle andre ubestemte Overslag i Finantsloven; thi der skal Regjeringen følge Finantsloven og kan kun retfærdiggjøres, naar Nødvendigheden, saasom forandrede Priser, som det ikke staaer i Regjeringens eller Udvalgets Magt at forhindre, fremkalder en Forandring. Her afhænger Forandringen af en anden Forsamlings Beslutning, sanctioneret af Kongen, og det er Noget, som aldrig har været paa